

ford sadda tuhhat wäljawallitsetut jassa:wägge. Arwatakse senna jure weel põhjato ulk naisi, lapsi, munkasi, sullasid ja muud, kes sõaliste kasa ollid tulnud, siis wõib sedda rahwa koggu liggi kuus furd sadda tuhhat ingelissels arwata. — Illemat wäepealikut, kelle wõlli alla kõik wäe ulka olles eidetud, ei wallitsetud ka siingi, waid igga sõameeste selts jäi oma isse illema alla, mis läbbi iljemine wägga paljo seggadusi tõusis.

Ristisõitjad leidsid oma waenlased niasama wahwa kui kawatwala rahwa, kes mitte sammu maad mäs samata nende kätte ei annud. Sõdda allustati Mikäa linna ümber piramisega, sest et lin wägga tuggew olli. Mikäa wallitseja, Kilidsh Arslan (se on: Mõega:lõwwi), olli linna sõariistatega, monaga ja sõameestega rohkest täitnud, ja piddas nõuu linnast ümberpirawa waenlase peale langeda, lotes ristisõitjate wäage se läbbi ärra ärwitada, agga ristisõitjad pelletasid tedda pöggenema, et ta waewalt nende käest peasis. Ehk küll linna assupais ja kindlus ristisõitjatele suurt tuska teggi, siiski näitas luggo, et lin aega möda nende wahwuse kätte olles piddand langema; agga Krega rahwa kawwalus olli sallamahi teed leidnud linna rahwaga kaupa sobbida, mis läbbi linna keiser Aleksiuse kätte anti. Ristisõitjad pasisid ineks, kui äkkitselt linna müride pealt Krega rahwa lippud nende silma paisisid, sest neid olli õsel sallaja linna sisse lastud. Ni suur ka ristisõitjate wihha Krega keisri kahtlase

ollemise pärast olli, siiski ei wõinud nad midbagi selle wasto tehha, waid piddid rahhul ollema. Neimad akkasid Mikäa linna alt kahhes jäus eddasi minema, kus nende esimene jäggo 150 tuhhat Turklaste wasto juhtus, mis Kilidsh Arslan uest kollo olli forjanud. Ristisõitjad tükkisid kohhe wapraste waenlaste peale, ja uskusid waenlaste pöggenemist nähhes jubba wõitu enda käes ollewat, sest et neimad weel Turklaste petliku sõa kombeid ei tunnud, kes — nõnda kui mu kõrgema Asia ratsulsõitja rahwasuggud — petliko pakko pöggenemise läbbi tül aega waenlast wäsitawad, siis äkkitselt ümber kätawad ja rammaks läinud taggahhutajad ärralõppetawad. Siin arrimata wõitlemises löppes wägga palju ristirahwast otja; neimad ollid jubba enamist kõik ühhest ärrapillatud ja pöggenemas, kui hertsog Gottwrid teise sõa:wäe jäoga õnnelikul tunnil senna jõudis, pillatud wäe ulka korrale kohendas ja lahingi ristisõitjate kassuks kätas.

Peale sedda kalli wetre inna eest ostetut wõitu, mis neid sundis Turklaste wahwusele auustust andma, tõttasid ristisõitjad eddasi. Brigia ma:konnas, mis muidogi kehwa ning tühhine, leidsid neimad, et waenlased kõik mona warra nende eest ärra ollid winud; nälg ja ülleliigne päikese pallaw kippusid ristirahwa kannatliku meelt katsuma. Weel suremat ädda teggi wäepealikute issekeskis riidlemine, kus kaks, Tanfred ja Balduin, ni werri tälli üles tõstsid, et Balduin oma wäe:ulgaga teistest ärra